

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ที่ สค. 39 /2540

เรื่อง ลักษณะและสาระสำคัญของสัญญาซื้อ
และให้ยืมหลักทรัพย์

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 6(2) แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ ที่ สค. 29/2540 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการประกอบกิจการ
การซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ ลงวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 สำนักงานคณะกรรมการกำกับ
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

“การขายชอร์ต” หมายความว่า การขายหลักทรัพย์ที่ต้องยืมหลักทรัพย์มาเพื่อการ
ส่งมอบ

“บัญชีมาร์จิ้น” หมายความว่า บัญชีที่บันทึกรายการการให้ลูกค้ากู้ยืมเงินเพื่อการซื้อ
หลักทรัพย์หรือการให้ลูกค้ายืมหลักทรัพย์เพื่อการขาย

“ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์” หมายความว่า ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วย
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ข้อ 2 เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ในข้อ 3 สัญญาซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ที่ใช้ในกิจ
กรรมการซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ต้องทำเป็นหนังสือ โดยต้องมีลักษณะและสาระสำคัญอย่างน้อย
เกี่ยวกับเรื่องดังต่อไปนี้

(1) วัตถุประสงค์ของการซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ การซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์
ต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ยืมหรือบุคคลอื่นสามารถส่งมอบหลักทรัพย์ที่ได้มีการขายหรือจะมีการ
ขายในประเทศไทย หรือเพื่อให้ผู้ยืมหรือบุคคลอื่นสามารถคืนหลักทรัพย์ที่เคยยืมมาก่อน

(2) หลักทรัพย์ที่ให้ยืมและหลักประกันในการซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์ สัญญาต้องมี
ข้อกำหนดให้ผู้ให้ยืมต้องโอนหลักทรัพย์ให้แก่ผู้ยืม โดยปลอดจากบุริมสิทธิหรือภาระผูกพันใด ๆ
โดยผู้ยืมต้องส่งมอบหลักประกันให้แก่ผู้ให้ยืมเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ และผู้ให้ยืมจะส่งมอบ
หลักประกันคืนให้แก่ผู้ยืม เมื่อผู้ยืมคืนหลักทรัพย์ที่ยืมให้แก่ผู้ให้ยืม

การคืนหลักทรัพย์ที่ยืมและการคืนหลักทรัพย์หรือตราสารแห่งหนึ่งที่เป็นหลักประกัน ให้ใช้หลักทรัพย์หรือตราสารแห่งหนึ่งที่ออกโดยนิติบุคคลเดียวกัน ประเภท รุ่น ชนิด และจำนวนที่ เทียบเท่ากันแทนกันได้

ในกรณีที่วางเล็ดเตอร์ออฟเครดิตเป็นหลักประกัน การคืนหลักประกันให้กระทำโดยการยกเลิกหรือลดวงเงินของเล็ดเตอร์ออฟเครดิตที่นำมาวางไว้

(3) การปรับจำนวนหรือมูลค่าของหลักทรัพย์หรือหลักประกันที่ต้องคืน สัญญาต้องมีข้อกำหนดที่ชัดเจนในการปรับจำนวนหรือมูลค่าของหลักทรัพย์หรือหลักประกันที่ต้องคืนเมื่อมีเหตุการณ์ดังต่อไปนี้เกิดขึ้นในระหว่างที่ยังไม่ครบกำหนดคืนอันจะมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ยืมหรือผู้ให้ยืมเมื่อมีการโอนหลักทรัพย์หรือหลักประกันคืน

(ก) การให้สิทธิซื้อหุ้นเพิ่มทุนแก่ผู้ถือหุ้นตามส่วนจำนวนหุ้นที่มีอยู่ก่อนแล้ว

(ข) การเปลี่ยนแปลงมูลค่าหุ้นที่ตราไว้ อันเป็นผลให้จำนวนหุ้นเพิ่มขึ้นหรือ

ลดลง

(ค) การได้ถอนหลักทรัพย์

(ง) การรวมกิจการ การควบกิจการ หรือการทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์เพื่อ

ครอบงำกิจการ

(จ) การจ่ายเงินปันผลเป็นหุ้น

(ฉ) การแปลงสภาพหลักทรัพย์ หรือ

(ช) กรณีอื่นใดในทำนองเดียวกัน

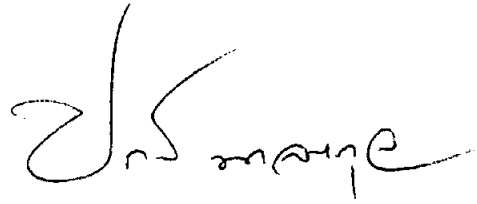
(4) การชดเชยสิทธิประโยชน์ให้แก่คู่สัญญา สัญญาต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการชดเชยสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่น เงินปันผล ดอกเบี้ย ที่ผู้ให้ยืมหลักทรัพย์หรือผู้ยืมหลักทรัพย์พึงได้รับ หากยังถือหลักทรัพย์หรือหลักประกันไว้ แล้วแต่กรณี โดยต้องกำหนดให้การจ่ายชดเชยสิทธิประโยชน์ดังกล่าวมีมูลค่าไม่น้อยกว่าสิทธิประโยชน์ที่ผู้ออกหลักทรัพย์หรือผู้ออกตราสารจ่ายให้แก่ผู้ถือหลักทรัพย์หรือตราสารนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่คู่สัญญาจะตกลงเป็นประการอื่น

(5) ข้อกำหนดในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดนัดหรือมีเหตุการณ์ที่ทำให้หนี้ถึงกำหนดชำระโดยพลัน สัญญาต้องมีข้อกำหนดที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของคู่สัญญาตลอดจนมีวิธีปฏิบัติที่ชัดเจนในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดนัดหรือมีเหตุการณ์ใด ๆ ที่ทำให้หนี้ถึงกำหนดชำระโดยพลัน

ข้อ 3 สัญญาซื้อและให้ยืมหลักทรัพย์เพื่อการขายชอร์ตผ่านบัญชีมาร์จินให้เป็นไปตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์กำหนดด้วยความเห็นชอบของสำนักงาน

ข้อ 4 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2540

(นายปรกรณ์ มาลากุล ณ อยุธยา)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์